

¡BOLA VA!

Ahir a l'Església del Tura va cantar amb tota solemnitat la seva primera missa Mossèn Llorenç Serra, Pvre.

Miracle

Ahir a les dotze del matí la ciutat d'Olot va tenir el goig de veure que un dels seus fills més estimats passava a omplir els rengles dels soldats defensors de la nostra cara religió. Fou una hora de verdadera joia i d'emoció el contemplar com el laïcisme impur que s'havia arrelat en altre temps en la càndida animeta de Mossèn Llorenç Serra Pvre., ara s'esfumava com una boira capvesprina que vola i s'en va deixant sentors de rossinyols i clavellines. Ara en el tendre cor de Mossèn Llorenç ja no s'hi pot emparar aquesta bestiola immuna que s'anomena «laïcisme» perquè de tot això que acaba en «isme» no hi ha res que pugui entrar a l'aura pura innocent de què està dotat l'esperit angèlic de Mossèn Llorenç: únicament pot trobar acolliment en aquest cor d'infant tot el que acaba en «ero», com per exemple: «Misionero», «Lliguero», «Sobrepellís», etc.

Podem enorgullir-nos tots els olotins de què en la nostra ciutat hagin experimentat tan gran derrota les corrents anticlericals del temps actual, mitjançant la conversió de Mossèn Llorenç Serra Pvre.

Mossèn Llorenç moments després de vestir els hàbits sacerdotals.

Fiat Luce.

Ja a dos quarts de dotze del matí d'ahir, el sacristà de l'Església del Tura començà a encendre els ciris que havien d'enllumenar el rostre joliu del nostre volgut amic Mossèn Llorenç Serra Pvre. L'Església estava plena de gom a gom per poder presenciar la commovedora cerimònia. Les flors de l'altar embaumaven de tal manera l'ambient que semblava que ens trobéssim a vora d'aigua, sentint el murmulleig de les ones que van i vénen.

Arribada al Temple

A les dotze en punt sonà pel carrer del Tura la botzina del taxi d'en Met que conduïa al novici junt amb els padrins. Corprès i esmaperdut per l'emoció, descendí de l'automòbil Mossèn Llorenç que duia a la mà una formosa toia de flors que li havien fet ofrena unes admiradores de quan ell les castigava: unes corts morades deien: «A aquell que sempre endulzó nuestra vida con sus piropos», això l'una; l'altra deia: «Al único hombre que me dió gusto...» (no es distingia l'acabament). Pel que es veu aquesta última era ofrena d'una sola.

El seguici

Entrant cap a dins de l'Església, Mossèn Llorenç anava acompanyat pels seus padrins, familiars i amics de la seva joventut. A la dreta hi duia a la seva padrina, la senyoreta M.ª Rosa Pons i Tusquets i a l'esquerra l'Esquerrà que feia de padrí. Al darrera del celebrant els amics Mata i Barberí li aguantaven la capa, ja que eren els més indicats, doncs sols ells en tenen l'hàbit. La gent que veia avançar amb passa ferma a Mossèn Llorenç no tenia més remei que eixugar-se les llàgrimes dels ulls, al veure el seu rostre tan esblanqueït.

La cerimònia

Per fi començà la cerimònia de cantar la primera Missa. L'orquestra entonà la missa d'Angelis de Beethoven i Mossèn Llorenç amb una veu trencada per l'emoció inicià l'ària dels «Kyries». Quan començava a anar bé, un gall inoportú sortí de la gola de Mossèn Llorenç. El públic creient que era de la mateixa emoció s'abandonà en un devesall de

(Segueix a la pàg. 5)

Camiseria

Merceria

Joaquim Benet

Les novetats en Camises, Colls, Corbates, Sueters, Pullovers, etc. etc.

MAJOR, 11 - OLOT

Si vols vestir elegant
a càr FRANCISCO SERRA,
per pocs diners faran
un trajo amb bona tela.
Ram-ram-pataplum,
a càr FRANCISCO SERRA

-Escolti senyor, on diu que és aquesta sastreria?
-Aqui a Olot, al carrer de Lorençana, número 16.
-Aaaaaaahhlll...